

Ratajský zpravodaj

ročník 25
1/květen 2024

Děti z místní mateřské a základní školy si pro maminky ke Dni matek připravily krásná vystoupení. Více na stranách 23 a 24.

Foto: Ivana Machová

RATAJE DOSTALY NECELÉ 2 MILIONY DOTACE NA KOMPOSTÁRNU

V loňském roce podala obec žádost o dotaci na komunitní kompostárnu, která vznikne za živočišnou výrobou v Ratajích. Projekt, který připravovalo už minulé vedení, je pro Rataje zásadní kvůli nakládání s bioodpadem a likvidaci čistírenského kalu z čistíčky odpadních vod v Sobělicích. V polovině května dostala obec od Státního fondu životního prostředí ČR vyrozumění, že se jí poskytuje dotace ve výši 1 988 000 Kč.

„Jsme velice rádi, že se nám podařilo uspět, protože tak vyřešíme hned několik problémů najednou a budeme splňovat legislativní nařízení o nakládání s odpady,“ vysvětlil starosta Marek Zezula.

Peníze na investici má obec zahrnuté v roz-

počtu na letošní rok. Nyní se vypíše výběrové řízení na dodavatele.

Díky kompostárně bude obec moci produkovat kvalitní certifikovaný kompost, občané sem budou vyvážet větší množství bioodpadu a ušetří se náklady na jeho svoz. Kompost od obce budou odebírat zemědělci i místní lidé.

Na realizaci projektu má obec čas do 31. 3. 2025. Do 31. 8. 2025 musí být dotace profinancována. Celkové náklady na výstavbu činí 2 840 000 Kč, což znamená, že z obecního rozpočtu se doplatí 852 000 Kč.

„Máme také nachystaný projekt na sběrný dvůr a na podzim podáme žádost o dotaci. Dvůr je plánovaný hned vedle kompostárny,“ dodal Zezula.

text: Jana Hlavinková

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

ani jsme se nenadáli a už je konec května a téměř půl roku za námi. Jakoby čas na jaře utíkal mnohem rychleji, než v zimě. Ještě máme v živé paměti dětské šibřinky, obecní ples, vodění medvěda a rovnýma nohama jsme skočili do léta. Může se tak zdát, že na všechno je spousta času, že je přece ještě celých 7 měsíců před námi, ale za chvíli budou prázdniny, pak podzim a konec roku, kdy si budeme vyčítat, co jsme všechno nestihli. Proto neodkládejme věci na neurčito a pusťme se do úkolů co nejdříve.

Nás, jako obec, v letošním roce čeká vybudování komunitní kompostárny v Ratajích, na kterou jsme dostali dotaci a oprava střechy na Kulturním domě v Sobělicích, kterou budeme dělat na podzim. Během května jsme alespoň zvelebili venkovní prostory, takže při letních akcích si budete moci užívat většího komfortu. Řešíme opravy cesty u bytovky v Popovicích a snažíme se najít vhodný dotační titul. Když žádný nebude, budeme investici platit ze svého. To samé platí pro náves v Sobělicích. Uvědomujeme si, že je v opravdu špatném technickém stavu, ale chci vás ještě poprosit o trpělivost. Loni jsme dotaci na opravu povrchu nedostali, a pokud se nám to nepodaří ani letos, uhradíme ji ze svého rozpočtu. Obě cesty znamenají investici cca 16 milionů korun, a proto bychom přece jen ještě zkusili požádat o dotace, díky kterým bychom ušetřili finanční prostředky a mohli je investovat do dalších projektů.

Také chci naše seniory ujistit, že pošta v naší obci neskončí, jen ji převezme jiný provozovatel pod názvem Pošta Partner a přesune se do budovy obchodu v Ratajích 22.

Věřím, že jste si u dětského hřiště v Popovicích všimli králíků z klobouku, Boba a Bobka, kteří prostranství zvelebili a věřím, že jsou atraktivním lákadlem pro děti. Po prázdninách budeme mít v obci ještě jednu dřevěnou sochu, která bude vítat děti, když půjdou do školy a školky.

Na léto pro vás chystáme spoustu obecních a spolkových akcí, tak si je přijďte s námi užít.

Marek Zezula

OBYVATELÉ O POŠTU NEPŘIJDOU, JEN ZMĚNÍ SÍDLO A PROVOZOVATELE

Zástupce České pošty, s. p., přijel na veřejné zasedání zastupitelstva, aby oznámil, že už nechťejí přímo provozovat svoji pobočku na Obecním úřadě v Ratajích. Česká pošta má v současné době pronajaté prostory v budově úřadu o rozloze 40 m², za které obci platí pronájem. Zástupci státního podniku nabídli starostovi možné alternativy, aby pobočka zůstala v Ratajích zachována, ale aby ji provozoval někdo jiný než přímo Česká pošta. Jedná se o takzvanou franšizu, kdy pošta někomu udělí licenci na poskytování svých služeb, za které od ní provozovatel dostane zaplacení.

„Pošta nám nabídla, že pobočku Pošta Partner si můžeme vzít na starost přímo my, jako obec, nebo

soukromý provozovatel. Dokonce přišli s tím, že o ní má zájem jeden frenšizant, který má s Poštou Partner už zkušenosti a stará o jednu pobočku tady v okolí. Jelikož administrativní zátěž obcí stále stoupá, a pro provoz pošty v naší režii bychom museli sehnat zaměstnance, na zastupitelstvu jsme se usnesli, že pobočku necháme otevřít frenšizantem. My pro provoz Pošty Partner poskytneme vhodné prostory,“ vysvětlil starosta Marek Zezula.

Na poštu se bude chodit jako do obchodu

Česká pošta, s. p., chce pobočku na obecním úřadě zrušit v nejbližší době. Na ní by plynule navazovala Pošta Partner, kdy by měl soukromník od pošty poskytnutou licenci na provozování jejich služeb.

Nově by pobočka Pošty Partner nesídlila na obecním úřadě, ale v Ratajích v domě číslo 22, kde je i Můj obchod, Smíšené zboží Rataje.

„V objektu už pošta historicky bývala. Budova je na našem majetku a v přízemí se nám uvolnily prostory, které bychom pronajímali frenšizantovi Pošty Partner. Uvědomujeme si, že pošta je velmi důležitá zejména pro naše seniory, pro které by trvalé uzavření pobočky v naší obci znamenalo velkou ztrátu a komplikaci. Věřím, že nový model provozu bude fungovat,“ míní starosta.

A co se stane s dosavadním zázemím České pošty, s. p., v budově úřadu? Jelikož jej obec poště pronajímala, po ukončení provozu je bude sama využívat pro

své potřeby.

„Místnosti po poště se nám budou hodit, protože současně uspořádání kanceláří a knihovny je nevyhovující. Administrativní pracovníci a účetní sedí v jedné malinké místnosti, a když občané za nimi přijdou něco vyřídit, skoro si nemají kde stoupnout. Proto přemýšlíme, že bychom knihovnu přesunuli do přízemí a kancelář účetní a administrativní pracovníci udělali jinde. Plán je zatím v plenkách, na dalších zasedáních budeme diskutovat o tom, jak dispozici místností co nejlépe využít,“ uzavřel Zezula.

OBEC PODALA ŽÁDOST O DOTACI NA RESTAUROVÁNÍ POMNÍKU NAD POPOVICEMI

Kousek za Popovicemi ve směru na Zlobice je odpočívka, jejíž součástí je i pomník padlým v 1. světové válce. Jednalo se o popovické muže, kteří se už z války nevrátili domů, zahynuli na frontě, podlehlí následkům zranění či nemocem a ostatky některých z nich zůstaly v zahraničí.

Proto se po válce nechal postavit pomník, který připomíná jejich oběť. Na jeho technickém stavu se ale za ta desetiletí podepsal zub času, a je potřeba jej opravit. Navíc se jedná o registrovaný válečný hrob, který je evidovaný u Ministerstva obrany ČR, které na opravu těchto objektů poskytuje dotace.

Už v roce 2021 podalo minulé vedení obce žádost o dotaci, avšak neuspělo. V lednu letošního roku se na ministerstvo poslala nová žádost a na podzim bude jasné, zda obec napodruhé uspěje.

„Žádost je bodově hodnocená a jelikož jsme velká obec, pomník je z 1. světové války a stojí v extraláně, nedosáhneme na tak vysoké bodové hodnocení jako obce do 500 obyvatel. To, zda budeme úspěšní ovlivní, kolik obcí se o dotaci přihlásilo a kolik peněz budou

požadovat. Určitou šanci, dotaci získat, máme,“ sdělil starosta Marek Zezula.

Podle restaurátora do pomníku zatéká, protože spárování je dožité, kámen na podstavci je zvětřalý a památka je v zašlém stavu. Na jejím povrchu jsou mechy, lišejníky a krusty, hrany a profily jsou v některých místech poškozené. Mramorová deska je v dolním rohu prasklá a povrchově degradovaná. Je potřeba obnovit písmo i fotografie padlých, na korpusu Ježíše Krista domodelovat odpadlé části. Na podstavci jsou už jen pozůstatky sekaného písma, a tak nápisy už nejdou přečíst. Restaurátor je obnoví.

Osudy některých mužů byly následující: Alois Neuman zemřel ve Vídni roku 1916, Josef Opluštil na zápal plic v Brně 1917, Alois Tvrdý padl na ruské frontě stejně jako Stanislav Foltýn a Jaroslav Zavřel, Alois Šamánek padl na rumunské frontě a je pohřbený na vojenském hřbitově ve městě Vatra Dornei v Rumunsku.

texty: Jana Hlavinková

ODSTRAŇTE AUTOVRAKY Z OBECNÍCH POZEMKŮ, VYZÝVÁ JEJICH MAJITELE OBEC

Stará auta, kterými už nikdo nejedí, mají sundanou státní poznávací značku, vyfouknuté pneumatiky a na první pohled vypadají jako vraky, hyzdí obec. Tvoří překážku v silničním provozu nebo dlouhodobě blokují parkovací stání. Takové vozy lze spatřit u kostela, v ulici k obecnímu úřadu, naproti kulturního domu, a i v jiných částech Rataje a Popovic. Jejich majitelé je tam nechají stát dlouhé měsíce, místo aby zařídili odtah na vrakoviště a neoprávněně tak zabírají cizí pozemek a parkovací místa.

„Vraků máme po obci asi deset. Veřejná prostranství, parkoviště či silnice v majetku obce nejsou určeny k tomu, aby na nich stála

auta technicky nezpůsobilá provozu. Na parkovacích místech či podél komunikací mohou řidiči

odstavit své vozidlo, kterým více či méně často jezdí. Proto jsme se poradili s právníky, jak vraky zákon-

ným způsobem dostat z našich pozemků,” sdělil starosta Marek Zezula.

Majitele vozidla, které má propadlý velký technický průkaz více než 6 měsíců, obec vyzve, aby vrak na své vlastní náklady odstranil z obecního pozemku. Pokud tak dotyčný do dvou měsíců od doručení výzvy neučiní, má obec právo nechat nepojízdné vozidlo odtáhnout a náklady za odtah vymáhat po majiteli vozidla.

„Jedná se však o krajní řešení. Věřím, že majitelé vraky na své náklady odstraní, aniž bychom museli my, jako obec, přistoupit k odtahu. Byl bych rád, kdyby nepojízdná vozidla zmizela z našich pozemků,” vyslovil přání starosta.

NEJPRVE SE NA HŘIŠTI MUSÍ NAJÍT VODA, PAK SE MŮŽE DĚLAT ZÁVLAHOVÝ SYSTÉM

Dotace na vybudování závlahového systému na hřišti padá. Projekt totiž nejde realizovat podle podmínek dotace a hrozilo by, že by se TJ Sokol Rataje dostal do problémů nebo by musel část dotace vracet. V projektu, ve kterém se o dotaci žádalo, se totiž automaticky počítá s tím, že se pomocí vrtu najde voda a na hřišti se udě-

lá studna. Nic takového však jistě není. Navíc TJ Sokol by zpětně nemohl prokázat způsobilost některých položek, což by ohrozilo čerpání dotace.

„Projekt jsme zatím stopli, protože první musíme vyřešit vodu. Musíme ji najít, abychom mohli vybudovat studnu a pořídíme velké zavlažovací nádoby o objemu

třicet kubíků. Do barelů bychom zachytávali dešťovou vodu ze svodů na budově Sokolovny a nechávali ji odtéci do kanalizace,” vysvětlil starosta Marek Zezula.

Teprve poté by se mohlo řešit, jaký zavlažovací systém bude nejvhodnější. V současné době obec rozeslala poptávky firmám, které dělají hlubinné vrty. Jako vhodné

místo pro vrt se jeví prostor, kde se každoročně staví máj. Navíc vrty by obec musela zaplatit tak či tak, protože nebyly součástí dotace.

„Projekt neposíláme k ledu, ale musíme najít jiné řešení, abychom se zbytečně nedostali do problémů,” uzavřel starosta.

3 NEJČASTĚJŠÍ OTÁZKY PRO STAROSTU MARKA ZEZULU

KDY BUDE V OBCI VYSOKORYCHLOSTNÍ INTERNET?

V současné době hledáme společnou řeč s dodavatelem tak, aby nebyly ohrožené zájmy obce.

PROČ KAMION PARKUJE U KŘÍŽKU NAD POPOVICEMI?

Pozemek, na kterém kamion parkuje, není v současné době v majetku obce. Vyvoláme jednání s majitelem a budeme se snažit dohodnout na odkupu. Teprve poté bude obec moci řešit, kdo tam parkuje, místo upravit a doplnit ho i o stojany na kola.

HROZÍ TĚM, CO SI NEVYBUDUJÍ PŘÍPOJKU K OBECNÍ KANALIZACI NĚJAKÝ POSTIH?

Všichni, kteří nejsou připojeni, obec ke konci letošního roku písemně vyzve, aby doložili, jak nakládali se splaškovým odpadem. Ti, kteří mají jímku nebo septik musí předložit doklad o vyvezení, ti, kteří mají domácí čističku musí mít výsledky vzorků vody. Pokud tak neučiní, obec je bude muset podle zákona nahlásit Vodoprávnímu úřadu.

texty: Jana Hlavinková

SPLAVOVÁNÍ BAHNA PŘES SILNICI VYŘEŠÍ PROPUSTEK

V loňském roce bylo letní počasí jako na houpačce a z veder se tvořily silné bouřky. Ty jen v okrese Kroměříž a okolních obcích napáchaly škody na veřejném i soukromém majetku. Při výjezdu z Rataj na Nětčice je na horizontu levotočivá zatáčka, která bývá vlivem prudkých dešťů pravidelně pod vodou.

Z přilehlého pole se totiž splavovala hlína, která se proměnila v bahniitou řeku a tekla přes silnici. Nehledě na to, že situace není bezpečná pro řidiče projíždějících automobilů.

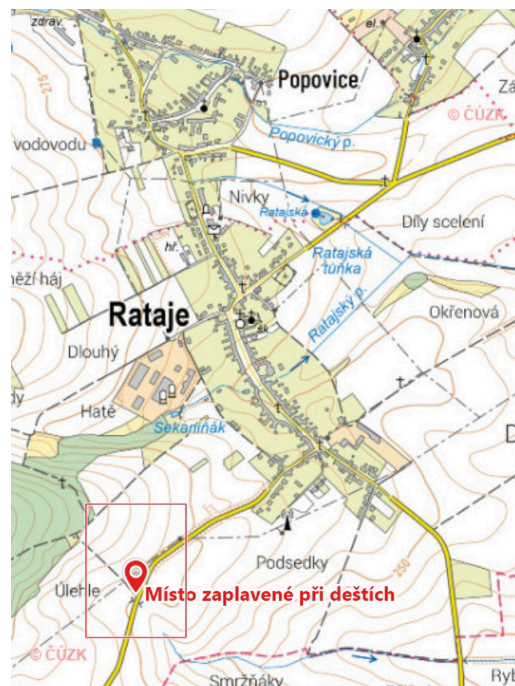
Obec se rozhodla problém řešit se Státním pozemkovým úřadem a Ředitelstvím silnic Zlínského kraje, p. o., aby splavování bahna přes

cestu do budoucna zabránila.

„Řešením je vybudovat propustek pod cestou, který se momentálně projektuje. S pozemkovým úřadem jsme se dohodli, že jej budeme financovat z obecního rozpočtu a byl bych rád, kdyby se do prací zapojilo i zemědělské družstvo, protože dešť splavuje půdu

z jeho polí,“ uvedl starosta Marek Zezula.

Momentálně obec čeká na vyjádření Ředitelství silnic Zlínského kraje, p. o., protože se jedná o krajskou silnici III. třídy číslo 43215, která vede přes Nětčice do Troubek-Zdislavic.

KAPLIČKA V POPOVICÍCH POCHÁZÍ Z PŘELOMU 18. A 19. STOLETÍ

Drobná sakrální stavba zasvěcená svatému Josefu je postavena uprostřed návsi v Popovicích na parcele číslo 2. Je obklopená vzrostlou zelení tvořící ostrůvek místní komunikace. Je nepřehlédnutelná a je orientačním bodem. Stavba je čtvercového tvaru žlutě omítnutá, střecha má tvar čtverce, je pokrytá falcovým plechem a ukončena kovovým křížem. Pod střechou se nachází malá zděná okénka umístěná do světových stran, za nimiž je schovaný zvon upevněný v trámové konstrukci střechy. Vnitřní omítka kaple je hladká, bílá. Podla-

ha je dlážděná a stojí na ní 2 lavice k sezení. Na stěně naproti vchodu visí obraz Panny Marie. Dveře do kapličky jsou dřevěné.

Kaple se opravovala dvakrát

Samotná historie kaple se nedochovala, ale lze předpokládat, že byla postavena okolo roku 1800. Součástí stavby kaple byl samostatný zděný prostor bez oken jen se vstupními dveřmi využívaný pro potřeby obce. Zchátralá část zděného prostoru byla v roce 1965 odstraněna a za přimluvy občanů u místního národního výboru do-

cháází k opravě střechy, kdy se bridlice vyměnila za plechovou krytinu. Kaple byla do dnešní podoby stavebně upravena v roce 1996 izolací proti vlhkosti nosných zdí s provedením vnitřní omítky a venkovní žluté fasády. Práce provedl zedník bydlící naproti kapli v domě číslo 29. Ke kapli se přivedl kabel k elektrifikaci kaple s možností zavedení elektrického zvonění.

Zvoní se jen v Sobělicích

Zvonění v obecních kapličkách má dlouhou historii a tradičně slouží k různým účelům. Kromě na-

šeho kostela svatého Petra a Pavla v Ratajích, který má v pravé (Ratajské) věži 2 zvony – umíráček – svatý Jan, který je z roku 1869. Větší zvon, svatý Josef, je z roku 1932 a váží 250 kg.

Máme však pouze jednu kapličku, která se pravidelně ohlašuje zvonom. V Sobělicích se zvon ozývá pravidelně v 6:00, ve 12:00 a v 18:00. Jednou za týden se zvon ohlašuje v pátek v 15:00 (páteční zvonění je spojeno s hodinou smrti Ježíše Krista).

text: Antonín Říkovský

OBNOVÍME TRADICI ZVONĚNÍ V POPOVICÍCH?

Jedním z úkolů, které si nové vedení obce předsevzalo je možnost obnovit zvonění ve zvonici v Popovicích. Ve zvonici je zvon, ale mechanismus zvonění chybí. Ovšem, než se do obnovení tradice pustíme, rádi bychom znali názor místních občanů z Popovic. Součástí

zpravodaje je krátký dotazník, distribuovaný pouze v Popovicích. Získané informace chce vedení obce relevantně vyhodnotit a případně dále pokračovat v nastíněné vizi.

Z DOTACE SE ZAKOUPÍ VYBAVENÍ PRO HASIČSKOU JEDNOTKU

Zásahová Jednotka Sboru dobrovolných hasičů Rataje pomáhá

při živelných pohromách, jako jsou povodně, sesuvy půdy, požáry či odstraňování následků bouřek. Aby mohli dobrovolníci práci bezpečně vykonávat, potřebují k ní speciální pomůcky k ochraně svého zdraví.

Jednotka se pomůckami vybavuje postupně, jak to finanční situace dovolí. Také se hledají různé dotační tituly, ze kterých by se mohlo

nakoupit vše potřebné. Zlínský kraj už několik let vypisuje dotace pro zásahové jednotky dobrovolných hasičů, a stejně tak tomu bylo i letos. A ratajská jednotka požádala, dotaci získala a díky tomu může dokoupit zásahové obleky, přilby, obuv a rukavice.

„Ze Zlínského kraje jsme dostali 141 000 Kč, 63 816 Kč doplatíme z obecního rozpočtu. Členové jed-

notky musí být při zásazích co nejvíce chráněni, a to můžou být jen s kvalitním vybavením,” řekl starosta Marek Zezula.

Z dotace se zakoupí 5 přileb, 5 párů zásahové obuvi, 5 zásahových kompletů-obleků a 9 párů rukavic.

Kvalitní ochranné pomůcky při zásahu chrání zdraví a život členů jednotky, kteří se potýkají s různými živly a situacemi.

STŘECHA NA KULTURÁKU V SOBĚLICÍCH BUDE DO ZIMY HOTOVÁ

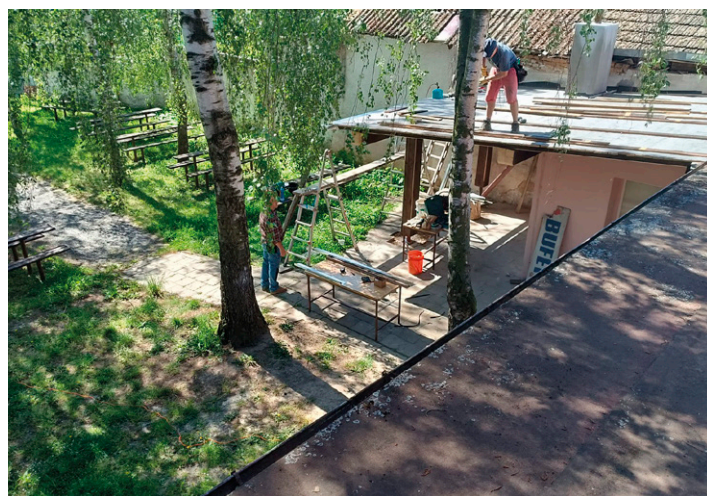
Rataje podaly žádost o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj ČR na opravu střechy na Kulturním domě v Sobělicích. Žadatelů bylo mnoho, a i když se Rataje dostaly do náhradníků, podle informací z ministerstva je minimální šance, že by některý z úspěšných žadatelů dotaci odřekl a na Rataje se dostalo. Proto se zastupitelé rozhodli, že střechu do zimy opraví z obecního rozpočtu.

„S pracemi se začne na podzim, protože musíme udělat výběrové řízení na dodavatele. Pod střechou nebudeme muset měnit krovy, ty jsou v dobrém stavu, akorát se vymění střecha, která bude plechová. Také zvažujeme, že necháme půdní prostor zateplit skelnou vatou a foukanou izolací. Tím pádem bychom snížili energetickou náročnost budovy,” sdělil starosta Marek Zezula.

Lidé si tak mohou i nadále objekt i jeho dvorní trakt pronajímat k soukromým oslavám. V průběhu května došlo k revitalizaci prostranství za kulturníkem, kdy se nad bufetem rozebrala a protáhla střecha. Také se odstranila vlhká omítka a udělala se nová, jsou tam nové rozvody elektřiny i nová světla. V bufetu se udělal nový interiér a nové osvětlení je i na tanečním parketu.

„Chceme kulturní dům postupně zvelebovat a věřím, že rozdíl poznají už ti návštěvníci, kteří si od června pronajmou venkovní prostory,” uzavřel starosta.

texty: Jana Hlavinková
foto: Marek Zezula

V POPOVICÍCH I V RATAJÍCH SE MOHOU LOVIT RYBY, OBEC PRODÁVÁ POVOLENKY

Rybník Sekaniňák za býčarou v Ratajích byl v posledních letech zanesený a v podstatě se jednalo spíš o mokřad než vodní plochu. V roce 1997 se rybník po třiceti letech vybagroval od nánosů bahna a jeho hladina stoupla o 1 metr. Avšak postupem času se zase zanesl a v letošním roce jej obec opět nechala vyčistit.

„Zaměřili jsme se na naše tůňky a rybníky. Sekaniňák je vyčištěný stejně jako Ratajská tůňka. Práce proběhly na naše náklady za pomocí obecních zaměstnanců a ry-

bářů,” řekl starosta Marek Zezula.

Na Ratajské tůňce je ve spolupráci s rybáři nově instalovaný požerák a betonové náhony. Bude totiž sloužit jako záchytná nádrž pro ryby, když se bude vypouštět rybník v Popovicích.

Obec také za 15 000 Kč nakoupila ryby. Radost ale rybářům kazí sumec, kterého někdo vypustil do Popovického rybníku. Navíc břehy utrpěly tím, že v jejich okolí někdo vysadil nutrie a ony je celé rozryly.

„Budeme je muset zpevnit kamenem,” konstatoval starosta.

Chtyat se může jen podle Rybářského řádu

Tím, že jsou v Popovickém rybníku i Ratajské tůňce ryby a zřídila se rybářská stráž, mohou si rybáři kupovat povolenky na lov u hospodářky na Obecním úřadě v Ratajích. Ty se budou vydávat jen obyvatelům, kteří mají trvalý pobyt v Ratajích, Popovicích nebo Sobělicích. V březnu, dubnu, září, říjnu a listopadu se může chytat od 6 do 24 hodin, v květnu, červnu, červenci a srpnu od 5 do 22 hodin. Od 1. ledna do 15. června se nesmí lovit štika obecná a candát obecný. Rybařit se

může pouze s prutem s okruhem ve vzdálenosti do deseti metrů, děti mladší 18 let mohou chytat jen v doprovodu dospělé osoby. V tůňce a v rybníku se nesmí chytat do rukou, do ok, pomocí trhavin, do udic bez prutů, ryby střílet nebo je tlouci. Nesmí se používat elektrický proud ani lovit pod ledem. Rybářskou stráž tvoří Ladislav Štěrba, Pavel Šedivý, Robert Traj a Miroslav Vichr.

Povolenek se k 17. 4. 2024 prodalo 24.

**text: Jana Hlavinková
foto: Marek Zezula**

Ceník povolenek, které vydává Obecní úřad Rataje:

skupina	věková kategorie	počet prutů	platnost	cena v Kč
A	nad 18 let	2	celoroční	800
	od 15 do 18 let	2	celoroční	800
B	od 15 do 18 let	1	celoroční	500
C	od 10 do 15 let	1	celoroční	300
	od 70 let	2	celoroční	300
D	do 10 let	1	celoroční	200
E	od 15 let	1	od 1. 6. do 31. 7.	100

U VODOJEMU BUDE 48 OVOCNÝCH STROMŮ

V loňském roce se vysadilo stromořadí.

V loňském roce se vysadilo stromořadí Nad Kolíbkami na katastrálním území Rataj, a v letošním roce bude na tuto část navazovat další, které tentokrát povede Popovicemi.

„Loni se vysadilo 438 stromů a spousta keřů. Vznikl větrolam a snížila se půdní eroze. Tím, že nám Zlínský kraj pokácel stromy podél cesty ve směru na Kroměříž, máme od něj přislíbenou náhradu za skácené dřeviny. Stromy se vysadí od vodojemu k chatě na území Popovic,“

U vodojemu bude 48 ovocných stromů.

popsal starosta Marek Zezula.

V místech výsadby je i remízek, který je zarostlý keři. Ten se nebude nijak výrazně upravovat, protože tvoří útočiště pro živočichy, hmyz a ptactvo. Stromořadí bude navazovat na první část vysázenou loni.

Za výsadbu Nad Kolíbkami II Zlínský kraj zaplatí 117 933 Kč. Obec nebude muset ze svého rozpočtu doplácet vůbec nic.

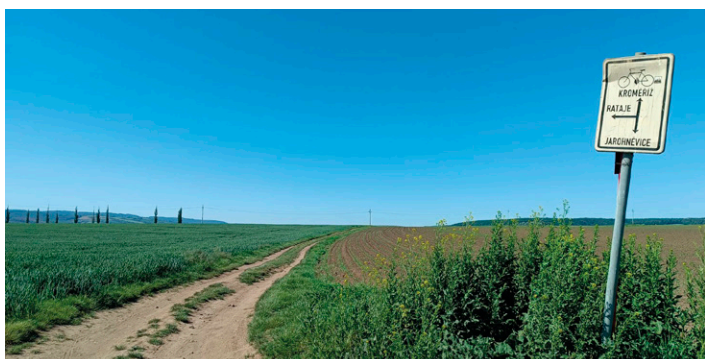
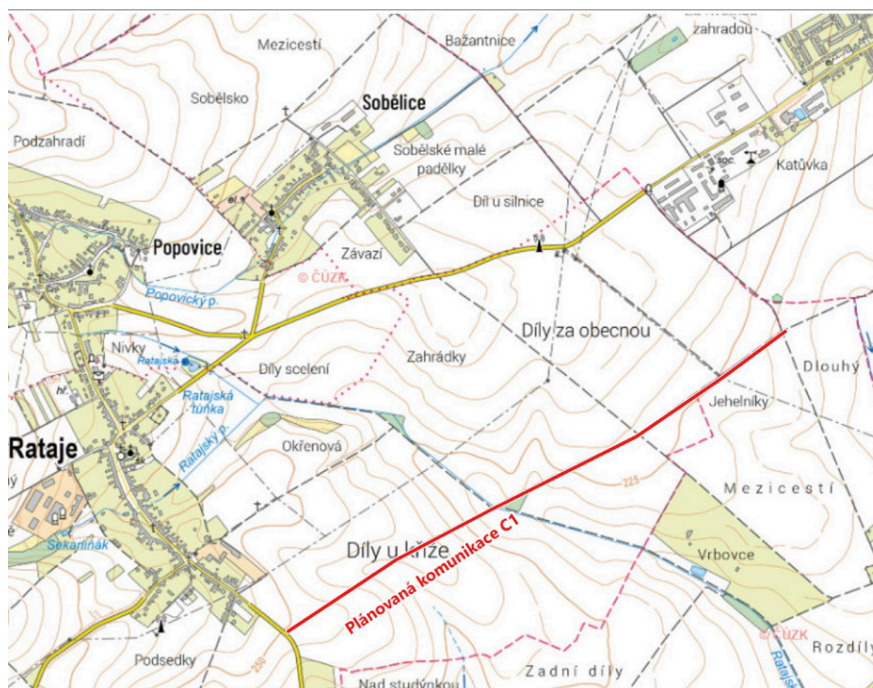
PROJEKTUJE SE ZPEVNĚNÍ POLNÍ CESTY Z RATAJ DO KROMĚŘÍŽE

Když jedete z Šelešovic do Rataj, těsně před vjezdem do obce je na kopečku mírná levotočivá zatáčka. Za ní vede na pravou stranu polní cesta, která končí až u Zemědělského výzkumného ústavu Kroměříž, s. r. o. Jedná se o polní cestu, kterou využívají zemědělci a o spojnici mezi Rataji a Městem Kroměříž. Státní pozemkový úřad, pod které tyto užitkové komunikace spadají, zařadil polní cestu mezi projekty, které bude v dohledné době připravovat.

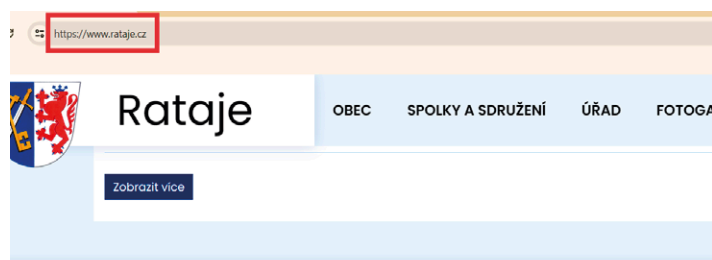
„Název cesty je C1 a bude mít stejný povrch jako komunikace k čističce odpadních vod v Sobělicích. Bude po ní jezdit i těžká technika, ale zároveň bude sloužit i cyklistům, aby nemuseli do Kroměříže jezdit podél frekventované hlavní silnice vedoucí z Rataj do Kroměříže. Zároveň ji budou využívat i místní k procházkám či běhání,“ konstatoval starosta Marek Zezula.

Cesta je přes 2 kilometry dlouhá a Státní pozemkový úřad ji zařadí na seznam svých investic. Ovšem v okrese Kroměříž je takových polních cest hodně, stejně jako požadavků starostů obcí na jejich opravy. Pro každý rok má úřad vyčleněné určité finanční prostředky, které může na cesty použít. Termín opravy spojnice tak není zatím známý.

texty: Jana Hlavinková
foto: Marek Zezula

DÍKY ONLINE EVIDENCI SNADNO ZJISTÍTE, ZDA MÁTE ZAPLACENÉ ZA HROBOVÉ MÍSTO

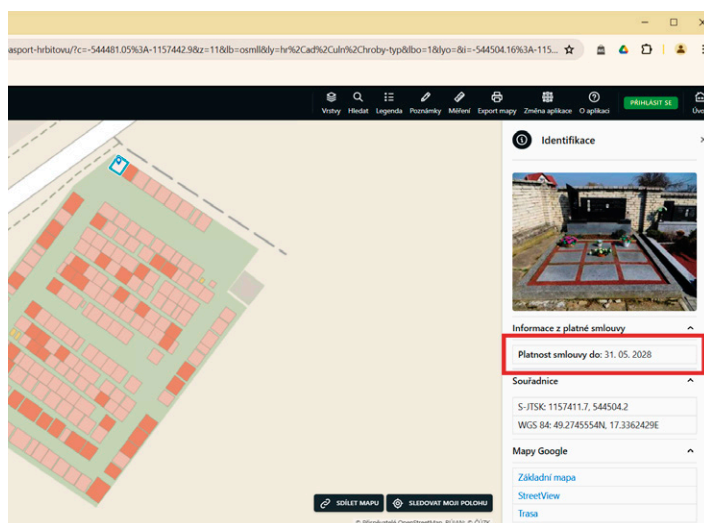
Mohlo by Vás zajímat

[Rozpočet obce](#)[Povodňový plán](#)[Evidence hřbitovů](#)[Pasport osvětlení](#)

Obec Rataje, jakožto vlastník veřejných pohřebišť v Ratajích a v Popovicích reviduje seznam hrobových míst. U některých hrobů je jasné, kdo si je pronajímá, protože pravidelně platí poplatek za pronájem hrobového místa. Jsou však situace, kdy se obci nedaří nájemce

dohledat, protože zemřel, odstěhoval se nebo žije v zahraničí.

K identifikaci nájemců hrobových míst slouží i veřejná databáze přístupná na webových stránkách obce Rataje. Jedná se o takzvaný pasport (evidenci) hřbitova, kde jsou zakreslené a očíslované jednotlivé hroby. Při kliknutí na konkrétní hrobové místo se vám rozbalí záložka, která obsahuje informace o tom, kdo je v hrobě pohřbený a na jak dlouho je zaplacený nájem hrobového místa. Díky tomu si můžete snadno zkontrolovat, zda máte uhrazený pronájem, a do

notlivé hroby. Při kliknutí na konkrétní hrobové místo se vám rozbalí záložka, která obsahuje informace o tom, kdo je v hrobě pohřbený a na jak dlouho je zaplacený nájem hrobového místa. Díky tomu si můžete snadno zkontrolovat, zda máte uhrazený pronájem, a do

kdy je platná nájemní smlouva. Tím pádem můžete i z vlastní iniciativy kontaktovat obecní úřad a přijít uhradit příslušný poplatek.

Odkaz na evidenci hrobů najdete na spodní liště webových stránkách obce.

07.06.24 NOC KOSTELŮ

NOC

Kostel svatých Petra a Pavla v Ratajích

Připravovaný program

Začátek v 17:00 mší svatou, po které budou následovat písničky našich mladých zpěváků.

Od 18:00 budou probíhat komentované prohlídky kostela, včetně věží. V kostele budou také instalovány informační panely.

Ve 20:00 proběhne varhanní koncert.

Po celou dobu budou před kostelem probíhat tvořivé dílničky pod vedením maminek z modlitebního společenství spojené se sladkým občerstvením.

Kostel svatých Petra a Pavla v Ratajích

WWW.NOCKOSTELU.CZ

ROZHLAS

PRO MALOU I VELKOU OBEC

v mobilním telefonu, tabletu, notebooku...

ROZANA

- Nejserióznější informační kanál

- Ideální pro zahrádkáře a části, kde není dosah obecního rozhlasu

- Hlášení do Vašeho mobilního telefonu

- Jednoduše si stáhněte aplikaci Rozana - obec Rataje na appstore, Android market ZDARMA

4 jazyky

- ČESKY
- SLOVENSKY
- MAĎARSKY
- POLSKY

ZE ZASEDÁNÍ ANEB O ČEM SE JEŠTĚ JEDNALO

* V současné době probíhá výběrové řízení na dodavatele, který zhotoví silnici u bytovky v Popovicích. Práce se budou muset sladit s E.GD, které zde chce udělat venkovní rozvaděč.

* Obec zažádá o dotaci z Národní sportovní agentury na výměnu povrchu na víceúčelovém hřišti v Ratajích. Výše dotace činí 70 % užitelných nákladů.

* Chystají se úpravy v hasičské zbrojnici v Ratajích. Obec opraví sociální zařízení, vybourá příčky a opraví interiér. Na práce lze na podzim zpětně zažádat o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

* Během letních prázdnin se z dotačního programu Zelená úsporám zateplí bytovka naproti Obecnímu úřadu v Ratajích.

* Policie ČR odložila trestní oznámení na neznámého pachatele, které podala obec poté, co někdo těžkou technikou přejel nově vysazené stromky Na Havláku. Neznámý pachatel totiž dal přejeté stromky i s kůly a ochranným pletivem do původního stavu.

* Na webových stránkách obce Rataje najdete 3D prohlídku místního kostela svatého Petra a Pavla.

* U dětského hřiště v Popovicích je dřevěná socha králíků z klobouku Boba a Bobka. Pro Rataje ji vyřezal student Střední školy nábytkářské a obchodní v Bystřici pod Hostýnem. Během letních prázdnin udělá pro Rataje ještě jednu sochu, která se umístí před základní a mateřskou školu.

text: Jana Hlavinková
foto: Jana Hlavinková,
Marek Zezula

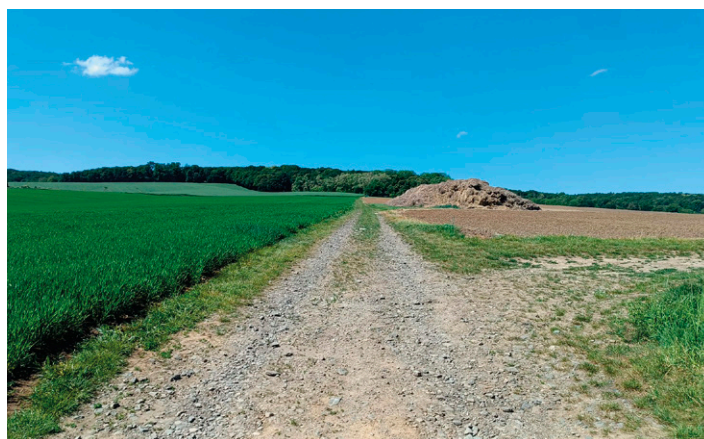
Bob a Bobek u dětského hřiště v Popovicích.

Interiér hasičské zbrojnice projde úpravami.

Některé autovraky musí obec i obsíkat.

Tady se vysadí 48 kusů ovocných stromů.

Stejně zastávky budou i v Ratajích a Popovicích.

Obec na podzim požádá o dotaci na sběrný dvůr, který bude v těchto místech.

PROŽILA VÁLKU, KOMUNISMUS I DEMOKRACII. NYNÍ SE MÁME VELICE DOBŘE, ŘÍKÁ NEJSTARŠÍ OBYVATELKA BOŽENA KVASNIČKOVÁ

Každá doba má své. To, co řešili naši předci, nemusíme často řešit my a naopak. Paní Božena Kvasničková z Rataj se narodila v roce 1928. Žila za první republiky, prožila II. světovou válku, poválečnou komunistickou diktaturu, invazi vojsk Varšavské smlouvy, pád komunismu i demokracii. Těžko můžeme hodnotit dobu, ve které jsme nežili, ale jedno je jisté. Často neovlivníme, co se stane, ale můžeme si vybrat, jak na to budeme reagovat. Dnes nám nikdo nediktuje, co máme dělat, kde můžeme pracovat, zda můžeme studovat, nikdo nám nezabavuje náš majetek, můžeme mít práci i výdělek podle svých schopností a volně cestovat. Máme vymoženosti jako pračku, myčku, sušičku či jednorázové pleny pro děti. Téměř v každé rodině je alespoň jedno auto, je naprosto běžné jezdit na dovolenou i do exotických destinací, nikdo nás neohrožuje a máme dostupnou lékařskou péči. A i přesto není spousta lidí spokojených, mnohdy si stěžují, ale neudělají nic proto, aby ve svém životě změnili věci, které jim nevychovují. Paní Kvasničková má radost z toho, že jí na zahradě kvetou kytky, když za ní přijdou vnuci a pravnuci, a že se o ní starají její děti, díky kterým může stále bydlet doma. V domě po manželových rodičích, který si po válce opravovali. I když v životě prožila mnoho těžkých okamžiků, nepůsobí zahořkle ani rezignovaně, ale naopak klidným, vyrovnaným a pokorným dojmem.

Dožil se někdo ve vaší rodině vysokého věku?

Nevím o tom. Moji rodiče tak dlouho nežili. Nejvyšší věk měla moje babička, zemřela, když jí bylo 82 let. Nikdy by mě nenapadlo, že se dožiji toho, že moje děti budou v důchodu a také pravnoučátek.

Kde jste se seznámila s manželem?

Hrávali jsme spolu divadlo, zpívali jsme a u toho jsme se poznali. Brali jsme se 5. 6. 1948 a nastěhovali se do domku jeho rodičů. Než se manželova sestra vdala, ještě 6 let tady společně s námi bydlela. 1. dítě se mi narodilo v roce 1949, další v roce 1951 a poslední 1956. Manžel zemřel v 88 letech, moje sestra Emilie v 55 letech. Už mám 6 vnoučat a 8 pravnoučat. Jeden vnuk tragicky zemřel v roce 2001, letos by oslavil čtyřicáté třetí narozeniny.

Děti jste rodila doma?

Jen první dceru a nikomu bych to nedoporučovala. Může se totiž cokoli stát. Když jsem měla porodní bolesti, manžel jel do Popovic (do rodné obce paní Kvasničkové) hlásit, že rodím a přišla za mnou moje maminka se sestrou. Pak jel do Kroměříže pro porodní bábu a sháněli jsme lékaře. Žádné léky proti bolesti jsem nedostala a zažívali mě doma.

Máte pocit, že život rychle utekl?

Ano, velmi rychle.

Které období vašeho života bylo nejhorší?

50. léta byla strašná. Zabavili nám pole, brali nám brambory i obilí. Nic jsme nedostali, všude jsme byli jako vyvrhelové, nebylo to lehké. V krámě nám nemohli prodat maso, protože naše jméno viselo na vývěsce. Byli jsme totiž soukromníci, kulaci, měli jsme vlastní zemědělství a manžel nechtěl vstoupit do družstva. V roce 1956 však už museli, nic jiného nám nezbylo. Měli jsme 6 krav, které nám sebrali a k tomu 2 koně i prasata. Začínali jsme znovu. Když byly děti na studiích, mohli jsme vybírat 1 200 Kčs měsíčně. Měli jsme zakázáno dělat zabíjačky. Nějak jsme to přečkali. V roce 1956 jsem šla pracovat do družstva, nakonec jsem však byla ještě 2 roky doma. Děti byly malé a do práce jsem chodila, až když byly nejmladší dceři 2 roky.

Když jste byla s dětmi doma, pobírala jste mateřskou nebo rodičovskou?

Kdepak, rodinu musel uživit manžel.

Kdysi bylo běžné, že dívky měly jen obecnou školu a měšťanku (základní vzdělání) a pak pracovaly v zemědělství. Měla jste to také tak?

Po měšťance Karolíny Světlé v Kroměříži (v ulici 1. Máje) jsem ještě 2 roky chodila do zemědělské školy. V družstvu jsem měla na starost zvířata. Poklízela jsem dobytek, nejčastěji jsem se starala o odchov kuřat a telat. Vstávala jsem ve 3 ráno.

Co bylo ještě jinak než dnes?

U lékaře jsme platili, nic nebylo zdarma. Moje sestra se narodila s jednou kratší nožičkou a rodiče za její operaci zaplatili. Byli pokrokoví,

▲ Paní Božena (s kytky v ruce) s manželem Emilem
▼ Paní Božena s pravnoučátky

protože nás 2x ročně brali k zubaři. Také se dřív nezamykalo. Bylo nás na zahradě i třicet dětí a hráli jsme na babu. Kam jsme přišli, tam nás vítali, mohli jsme na jakoukoliv zahradu, na pole, k rybníku, hrát si prakticky kdekoli a nikomu to nevadilo. Lidé si spolu více povídali, víc se o sebe zajímali a starali, žili víc pospolu. Dnes není na ulici skoro vidět živé nohy.

Také jsme si pořizovali jen to, na co jsme měli peníze. Neexistovalo se zadlužit třeba kvůli dárkům. Oblečení se tak rychle nevyhazovalo, ani boty ne. Ponožky i punčochy jsme zašily, nic se nevyhazovalo.

Sportovala jste v dětství?

Měli jsme spoustu přirozeného pohybu. V zimě jsem lyžovala a bruslila, v létě jsme běhali všude možné po dědině a plavali jsme v popovickém rybníku s husami a kačenami.

Když jste byla malá, tak koupelna nebyla standardem. Jak jste to řešili?

Koupelnu jsme dělali s manželem až v našem vlastním domě. Když jsem byla malá, tak jsme si na mytí vlasů nechávali dešťovou vodu. Byla měkká a vlasy po ní byly krásně lesklé. Ještě neexistovaly šampóny, tak jsme si vlasy myli mýdlem, které jsme používali i na pokožku a praní. Koupali jsme se jednou týdně, kdy jsme doprostřed kuchyně dali lavór s vodou a vy-

koupali jsme se od nejmladšího po nejstaršího. V létě jsme se okoupali v rybníku.

Kdo s vámi všechno bydlel?

Když jsem byla malá, ve výměnku s námi bydlela stařenka. Měli jsme jednu světnici, kuchyň a nahoře byla komora. Stařenka také měla světnici, kuchyň a komoru. Já jsem spávala u ní a sestra s rodiči.

Co jste dostávali k Vánocům?

Potřebné věci. Papučky, ponožky nebo nátepníček, aby nám nebyla zima na zápěstí. Stromeček jsme kupovali v Kroměříži, zdobili jsme jen jablíčky a ořechy.

A na štědrovečerní tabuli jste měli co?

Snědli jsme kousek česneku, ořechy s medem, houbovou polévku, filé s bramborovým salátem a houbovou omáčkou s vánočkou. Bramborový salát byl ale úplně jiný než dnes. Dávala jsem do brambor cibulku, kterou jsem namočila v octové vodě s cukrem, aby nabobtnala a rozpustila jsem kousek špeku.

Co jste běžně jedli, když jste byla malá?

Na snídani jsem měla hrnek teplého mléka, do školy bílou kávu. Když jsem se vrátila domů, měla jsem nechanou bílou kávu na kamnech. Měli jsme hodně sýrů, protože tatínek měl sběrnou mléka. Často jsme měli brambory s kyškou, chleba s povidly, drůbeží a králíčí maso, zelí, polévky, buchty nebo kočičí máčku (rozmačkané jahody nebo maliny s mlékem). Lednice tenkrát nebyly, takže maso se vyudilo, zalilo se do bečky sádlem nebo se načlo. První lednici a sporák jsme měli, až jsem se vdala a byly na světě všechny 3 naše děti.

I s manželem jsme měli drůbež a králíky. Pro moje děti byla největší pochoutka, když mohly obírat maso z králíčí hlavy. Dokonce jsme do kalendáře psali, kdo je příště na řadě. Maso jsme nekupovali, na to jsme neměli peníze, šetřili jsme každou korunu. Manžel v zimě donesl 150 Kčs měsíčně

Paní Božena (vlevo) s rodiči a sestrou (vpravo)

ně výplatu a musel se otáčet. V létě měl víc.

Pamatujete si na II. světovou válku?

Velmi dobře. Mého manžela vyslýchalo gestapo, kvůli kamarádství s členem partyzánské skupiny Zelený kádr, ale nebyl na něj vydaný zatykač, tak jej ráno nechali jít. Když do Popovic přišli Němci, přidělili k nám 6 Maďarů. Spali u nás v kuchyni na zemi na strožcích. Jeden pořád něco mačkal v kapse a byla to fotka jeho manželky a dvou synů. Maminka jim ohřívala jídlo a oni ani nevěděli, co je to vaříč. Maďaři hlídali, aby nikdo po 21. hodině nevycházel z domu, bylo to zakázané. Byli na vrchu nad zbrojnicí v Popovicích. Co se s nimi po válce stalo, a jestli se vrátili domů, to nevím.

Jak jste vnímali přítomnost německých vojáků?

Na jednu stranu jsme je nesnášeli, na druhou jsme se jich báli. Nosili uniformy, dlouhé kabáty a měli zbraně. Když jsme jeli do Kroměříže, tak nás kontrolovali, zda z vesnice něco nevyvážíme. Třeba vajíčka, maso, mléko a podobně. To se nesmělo. Naopak jsme jim museli odevzdávat povinnou dodávku. 5 kilo sádla, kopu vajec, kupon (nejkvalitnější část vepřové či hovězí

kůže) či mák. Četníci hlídali, jestli někdo tajně nemlátí mák pro svoji potřebu. Četnická stanice byla vedle Škrabalů. Také jsme se schválně moc neučili němčinu, měli jsme k ní odpor.

Měla jste nějaké koníčky?

Ráda jsem sázela kytky a starala se o zahradu. Měla jsem radost, když byla celá rozkvetlá. Ještě v 90 letech jsem sekla zahradu, vyvážela trávu a starala se o domácnost. Nyní se o mě starají moje děti.

Pamatujete si na pana učitele Josefa Žourka, který v Ratajích učil ve 40. letech?

Ano, byl vysoký, štíhlý a s manželkou neměli děti. Zajistil, že Rataje byly za II. světové války ochráněné od vypalování domů. Hrál na housličky, jeho paní napekla cukroví a pro nás, pro děti, připravoval hry v Havlově nivě. Pak jej komunisti z Rataj vyhnali do Litenčic.

Dnes si spousta lidí neustále stěžuje, že je všechno drahé, že se nemáme dobře, že mají malou výplatu. Myslíte si, že máme důvod si stěžovat?

Teď se máme velice dobře, nevím důvod si stěžovat.

text: Jana Hlavinková
foto: archiv rodiny

Božena Kvasničková jako malá holčička v kroji

Božena Kvasničková

- * je nejstarší obyvatelkou Rataj
- * narodila se v roce 1928
- * pochází z Popovic z domu číslo 9, do Rataj se přivdala
- * s manželem Emilem spolu byli až do jeho smrti celkem 58 let
- * má 3 děti - Boženu, Emila a Dagmar, 6 vnoučat a 8 pravnoučat
- * celý život pracovala v místním zemědělském družstvu

PAMÁTKY S PŘÍBĚHEM - BOŽÍ MUKA NA HAVLOVĚ NIVĚ

Když se procházíte po polní cestě na Havlově nivě, možná si ani nevšimnete drobné sakrální stavby, která tady stojí už 76 let. Mezi stromy se krčí asi dva metry vysoká Boží muka z liberecké žuly s podstavcem, výklenkem a stříškou. Kdysi ve výklenku býval obrázek Panny Marie, který chránilo skleněné okénko v rámečku. Dnes už v něm není ani obrázek, ani okénko a už jen pamětníci si vzpomenu, pro koho byla.

Když prsty přejedete po podstavci, zjistíte, že jsou na něm písmenka a číslice, která určují letopočty. Jsou však téměř nečitelná, a pokud chcete nápis rozluštit, stačí na písmenka položit čistý bílý papír, vzít do ruky obyčejnou tužku a čmárat po papíru v místech, kde jsou drobné prohlubně. Po pár minutách se vám na papíře objeví nápis:

ELIŠKA KOVÁŘOVÁ NEZVALOVÁ
*** 30. 5. 1910 † 12. 9. 1947**

Kdo byla tato žena a pro koho tolik znamenala, že jí nechal postavit Boží Muka?

Eliška pocházela z početné rodiny a byla nejmladší dítě. Otec Cyril Nezval (*6. 9. 1858-1948)

byl z Ptení u Prostějova, matka Bohumila (*5. 1873-1958, rozená Vaňková) byla z Brodku u Nezamyslic (dnešní Brodek u Prostějova). Eliščin otec Cyril byl pekařský mistr a do Rataj se přestěhovali v roce 1909 na číslo popisné 89. Měla 6 sourozenců. 4 sestry, jednoho bratra Roberta a nevlastního bratra Františka Hlaváče.

Kovářovi

Eliška už se narodila v Ratajích a 10. 8. 1938 se provdala za Bohumila Kováře (*16. 6. 1913, Popovice) který v době sňatku pracoval jako účetní a úředník Hospodářského družstva v Kroměříži, děti spolu neměli. Jeho rodiče byli František Kovář, samostatný zemědělec (*8. 7. 1872-1956, Popovice) a Blažena (6. 1. 1877-1941, Popovice), rozená Lehkoživová, dcera Josefa Lehkoživa z Popovic. Brali se 12. 7. 1898 a nejprve v Popovicích bydleli na čísle 32. Až s několika dětmi se přestěhovali na číslo 6.

Bohumil pocházel z početné rodiny. Měl sourozence Anežku (1898-1971), Františka (1900-1978), Jaroslava (1902-1980), Josefa (*1905), Oldřicha (1907-1991), Marii (*1915) a Annu (*1917). Mezi nejmladším a nejstarším sourozencem byl rozdíl 19 let. On sám se narodil jako šestý v pořadí. Jeho bratr Josef se 28. 9. 1937 oženil s Miladou Kovalovskou (*1914), bydleli v Sobělicích na číslech 7 a 5 a měli syna a dceru. Bratr Jaroslav si 11. 6. 1935 vzal Vlastimilu Sedláčkovou, bydleli v Popovicích 15. Anežka se vdala za Josefa Juráška 6. 10. 1934, do Popovic na číslo 6 se vrátila až jako vdova. Oldřich se 10. 6. 1961 oženil s vdovou Marií Mičochovou, rozenou Zapletalovou (*1919, Popovice) a bydleli v Popovicích 58.

Tam, kde ráda sedávala

Eliška s Bohumilem byli podle pamětníků bezdětní a tvořili hezký pár. Ona byla atraktivní žena a on pohledný muž. Žili spolu 9 let, než se Eliška nachladila v lázních, což se jí stalo osudným. 12. 9. 1947 podlehl bronchopneumonii (povrchovému zápalu plic bakte-

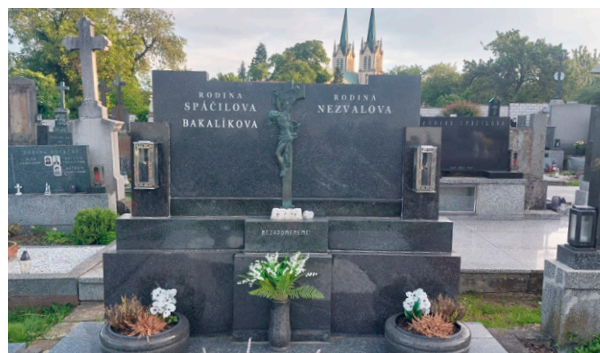
riálního původu). Pohřeb se uskutečnil o 3 dny později a její ostatky jsou uloženy na ratajském hřbitově spolu s jejími rodiči a bratrem Robertem. Její jméno už na náhrobku nenajdete, je tam pouze nápis „rodina Nezvalova“.

Eliška musela pro svoji rodinu hodně znamenat, protože 6. června 1948 se na Havlově nivě konalo svěcení Božích muk, které pro Elišku nechala postavit její rodina na místě, kde ráda sedávala. Boží muka jsou z liberecké žuly, což byl na tu dobu drahý materiál. V té době se většina pomníků stavěla z podstatně levnějšího teraca (směs cementu a kamenných drtí). Její otec Cyril se toho už nedomohl, zemřel 26. 2. 1948. Jeho žena Bohumila jej přežila o 10 let. Její bratr Robert odpočívá spolu s rodiči ve stejném hrobě na ratajském hřbitově jako ona.

Bohumila najdete ve Zdounkách

Vdovec Bohumil se 4. 2. 1950 ve Zdounkách při civilním sňatku oženil s o 18 let mladší Marií (*22. 3. 1931-2015) rozenou Kolomazníkovou ze Zdounek. Společně žili nejprve v Tlumačově na čísle 630, protože Bohumil pracoval v tehdejší Gottwaldově jako ekonom. Ve Zdounkách se usadili až v roce 1964, kde žili v Kroměřížské ulici číslo 349. Na svojí první ženu však nezapomněl, pamětníci říkají, že často chodil na ratajský hřbitov. Bohumil zemřel 18. 2. 1989 ve věku 75 let a jeho urna je uložena ve Zdounkách na hřbitově spolu s jeho druhou manželkou. Marie jej přežila o 26 let.

text a foto: Jana Hlavinková

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V RATAJÍCH

Charita Kroměříž a obec Rataje děkují všem, kteří v

Tříkrálové sbírce 2024

přispěli na charitativní účely.
Koledníkům se v obci podařilo vybrat
49 651 Kč.

ZA 2. SVĚTOVÉ VÁLKY BYLI NUCENĚ NASAZENÍ I MÍSTNÍ LIDÉ, NĚKTEŘÍ VÁLKU NEPŘEŽILI

3. května 1945 v 7:30 ráno osvobodila rumunská armáda Rataje. Po 4 letech a 8 měsících skončil nejkrvavější světový konflikt v dějinách lidstva, při kterém přišlo o život až 72 milionů lidí. I ratajští, popovičtí a soběličtí občané čelili útrapám války, útisku nacistických vojáků a týkala se jich veškerá omezení, která Velkoněmecká říše zavedla.

Proti nacistům se tvořil odboj

Lidem se neustále omezování a útlaky nelíbily a chtěli, aby válka skončila co nejdříve. Během 2. světové války byli i někteří obyvatelé Rataj nuceně nasazení na práci ve Velkoněmecké říši nebo v Protektorátu Čechy a Morava. S nástupem války byli němečtí muži na frontě a někdo musel zajišťovat, aby válečný průmysl běžel na plné obrátky. Proto byli lidé z okupovaných zemí posíláni na nucenou práci v nelidských podmínkách. To byl i jeden z důvodů, proč se lidé proti německé nadvládě shromažďovali v různých odbojových hnutích, do kterých patřily i partyzánské skupiny.

Na Kroměřížsku působilo hned několik partyzánských skupin, například 1. československá partyzánská brigáda Jana Žižky, z níž vznikla odnož – skupina Olga v Chříbech nebo skupina Ivan (Napajedla, Halenkovice, Velehrad). Dále tady působil Zelený kádr (na Bystřicku a Kroměřížsku) a parašutistická skupina Clay-Eva. Nejznámější je skupina Olga, protože se jí 16. 4. 1945 podařilo zatknout nacistického pohlavára, generála Dietricha von Müllera a také okresního hejtmána Karla Kobliškeha.

I ratajské obyvatele postihlo nucené nasazení na práci a někteří se přidali k odboji, například do partyzánské skupiny Zelený kádr.

Mezi místní obyvatele, kteří byli podle knihy První partyzánská skupina Zelený kádr z roku 1985 členy skupiny, patřili:

Rostislav Strnadel (Rataje)
Josef Strnadel (Rataje)
Antonín Nábělek (Rataje)
Jaroslav Rožek (Popovice)
Josef Sucháček (Popovice)
Vladimír Dopita (Rataje)

K partyzánským skupinám se často přidávali ti, kteří zažili práci jako nuceně nasazení, utekli a schovávali se nebo ti, kteří měli na nucené práce nastoupit. Josef Masný z Kroměříže měl v Chomýži nenápadnou chatu, která se brzy stala útočištěm pronásledovaných lidí. Ty, které se před nucenou prací schovávali nebo utekli, pronásledovalo gestapo. A výše vyjmenovaní skupinu různě podporovali, ať už potraviny, obuv, léky, nářadím,

li do rukou nepřítele. Pak by jim totiž hrozilo mučení a kruté výsledky s cílem dostat z nich informace o jejich spolupracovnících. Pár členů skupiny tyto kruté výsledky absolvovalo, kdy je gestapo bilo a týralo, dokud neztratili vědomí. Zelený kádr také musel odrazet útoky gestapa a nejednou se jeho členové dostali do situace, kdy jim byli příslušníci tajné státní policie bezprostředně nablízku.

nech gestapo intenzivně pátralo a narazili na ně v Hostýnských vrších. Tenkrát se ještě Rostislav Strnadelovi, Josefov bratřovi, (*23. 2. 1923) podařilo utéci, jeho kamarádi takové štěstí neměli. V říjnu 1942 gestapo zatkl krejčovského dělníka Antonína Nábělka (*29. 6. 1922, Rataje), zemědělce Josefa Sucháčka (*2. 10. 1921) a obchodního příručího Vladimíra Dopitu (*14. 4. 1922, Chropyně). Všichni byli dříve nuceně nasazení. Ostatní členové skupiny se museli stále pečlivěji skrývat. Rostislav Strnadel se ukryl u rodiny Bohuslava Kapounka ve Dzbeli. Gestapo se nedařilo dopadnout velitele Zeleného kádra, až jim konfident sdělil, že zbytek skupiny se ukrývá právě ve Dzbeli. 24. 11. 1942 komando obklíčilo celou vesnici i dům Kapounkových, kde byl ukrytý Rostislav Strnadel a velitel Josef Masný, zástupce velitele Františka Vychodila. Oba muži se snažili uprchnout z obklíčeného domu, ale neměli šanci. Josef Masný se stejně jako velitel 1. československé partyzánské brigády Jana Žižky, Ján Ušiak, zastřelil, aby nepadl do rukou nepřítele. Rostislava Strnadela gestapo zatkl. Později se na půdě rodinného domu zastřelil i František Vychodil. Stalo se tak poté, co gestapo vyhrožovalo, že postřílí celou rodinu, pokud se nevzdá. Ozval se výstřel a Františkova sestra rychle běžela na půdu, kde se skrýval její bratr. Našla už jen jeho bezvládné tělo. Cecílie byla až do konce války vězněná i se svým manželem Stanislavem.

Zatčené muže čekal těžký osud. Byli vězněni, kruté vyslýchaní, drženi v nelidských podmínkách, a pokud přežili a po válce se vrátili domů ve špatném zdravotním stavu. O tom, co prožili, nemluvili často ani se svou nejbližší rodinou.

Bratři Strnadelovi

Z bratrů Strnadelových se po válce domů do Rataj vrátil jen Josef. Rostislav zemřel 4. 12. 1942 ve věznici na Mírově a jeho ostatky jsou uloženy v rodinném hrobě v Ratajích. Jeho pohřeb se konal 20. 10. 1946, kdy se jeho ostatky za vojenské asistence převezly do obce. Církevní obřad se konal u rodinného hrobu, mši vedl kněz z Prostějova,

Hrob bratrů Strnadelových na ratajském hřbitově

Hrob Josefa Sucháčka na popovickém hřbitově

zbraněmi a podobně. Skupina také prováděla akce, které měly za cíl oslabit nacistické vojáky. Skupiny gestapa však měly za úkol potlačovat partyzánská hnutí, a tak si členové museli dávat veliký pozor, být co nejméně nápadní, pracovat v utajení a snažit se, aby nepad-

Skrývání se, vězení, mučení a smrt

I tak se někteří členové nevyhnuli zatčení. Pro Josefa Strnadela (25. 7. 1924–22. 3. 1997) si gestapo přišlo přímo do jeho zaměstnání v Pal Magnetonu, kde pracoval jako brusič kovů. Po dalších čle-

kteřý byl členem skupiny bývalých politických vězňů. Při pohřbu hrála vojenská hudba.

Bratry od sebe dělil rok a půl. Rostislav se vyučil strojním zámečníkem a v roce 1942 byl podle záznamů nuceně nasazený na práci v Berlíně. Antonín Nábělek byl nuceně nasazený v Baumholderu ve výcvikovém prostoru wehrmachtu v Německu, a to od 22. 10. 1942.

Strnadelova rodina pocházela z Popovic, kde se oba bratři narodili na čísle 57, s rodiči se do Rataj přesunuli na číslo popisné 111 v roce 1935.

Rodiče Josefa a Rostislava se jmenovali Josef (*2. 3. 1891, Popovice) a Františka (*12. 5. 1892, Popovice), rozená Vaculíková. Josef starší byl mlynář a jeho žena byla, jak bylo v tehdejší době zvykem, v domácnosti. Josef starší zemřel 9. 7. 1977, Františka zemřela už 28. 7. 1969. Jejich syn Josef byl do konce války

vězněný. Po osvobození se oženil se Zdenkou Poláchovou (*20. 6. 1928, Zdislavice) a společně žili v Ratajích na čísle 111. Zemřel 22. 3. 1997 ve věku 73 let. Svěho bratra Rostislava přežil o 54 let. Všichni jsou společně pohřbeni v rodinném hrobě v Ratajích.

Někteří přežili, někteří ne

Antonín Nábělek zemřel v koncentračním táboře v německém Flossenbürgu těsně před koncem války, 20. 3. 1945. Předtím žil v Ratajích na čísle 27.

Josef Sucháček zemřel ve věznici Breslau v polské Wroclawi 25. 6. 1943.

Do konce války byl vězněný Vladimír Dopita, do Rataj na číslo 95 se vrátil 23. 5. 1945. Na konci roku se odstěhoval na Uničovsko.

Německo se nesmířilo s tvrdými reparacemi

II. světová válka oficiálně vypukla 1. září 1939, avšak k válečnému konfliktu se schylovalo roky předtím. Jejím příčinou bylo mnoho faktorů, které měly kořeny už v 1. světové válce doprovázené světovou hospodářskou krizí, válečnými reparacemi, nespokojeností států jako Itálie, Německa (označované jako hlavní viníky 1. světové války) či Maďarska, které byly v 1. světové válce poražené. Toho všeho využil Adolf Hitler, který dokázal zfanatizovat celý národ a chtěl vytvořit takzvanou Velkoněmeckou říši. Nakonec spáchal sebevraždu 30. dubna 1945 ve svém berlínském bunkru i s Evou Braunovou (1912–1945), která byla jeho manželkou jen několik hodin. Jeho tajemník a vykonavatel poslední vůle Martin Bormann (1900–1945), zorganizoval po jejich sebevraždě hromadný

útěk z berlínského bunkru. Dlouhá léta nebylo vůbec jasné, co se s Bormannem stalo a norimberským tribunálem byl v nepřítomnosti odsouzený k trestu smrti. Až v roce 1973 se při výkopových pracích u bývalého berlínského nádraží (kousek od Hitlerova bunkru) našly ostatky se zbytky střeptů mezi zuby. Až v roce 1998 analýza ostatků DNA v USA jasně prokázala, že kostra patří Martinovi Bormannovi. Potkal jej stejný osud jako jeho vůdce, kterého fanaticky obdivoval. Bormannův nejstarší syn Adolf Martin (1930–2013), jehož kmotrem byl sám Hitler, se stal knězem.

Spoustě nacistickým pohlavárům se však podařilo uniknout a někteří žili pod svojí vlastní, nebo změněnou identitou se svými rodinami až do své přirozené smrti. Za to, co udělali, nebyli nikdy potrestáni.

3. KVĚTNA SE UCTILA PAMÁTKA PADLÝCH VE II. SVĚTOVÉ VÁLCE

Tak jako každý rok se i letos na začátku května konalo kladení věnců v Popovicích a v Ratajích na počest 79 let od ukončení II. světové války.

Je zvykem, že vedení obce a dobrovolní hasiči nesou věnce k pomníku naproti hřbitovu v Popovicích, na hřbitov v Popovicích a ke kříži za kostelem svatého Petra a Pavla v Ratajích. Navíc v Ratajích i Popovicích leží na hřbitově v rodinných hrobech ti, kteří za války zahynuli.

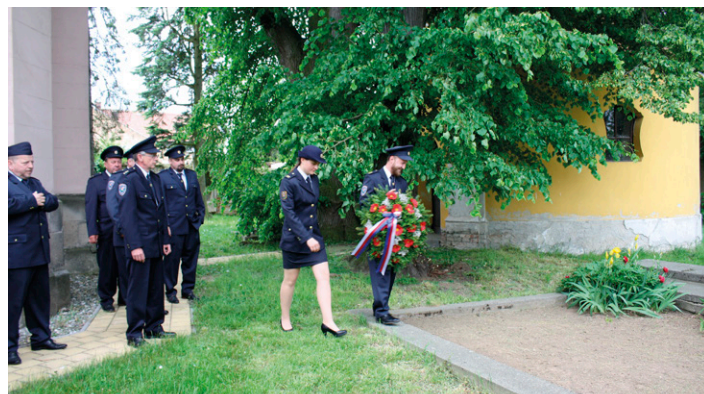
Průvod v čele se starostou Markem Zezulou, zastupiteli Martinou Sedláčkovou a Antonínem Říkovským a místními dobrovolnými hasiči se vydal

nejprve do Popovic k pomníku a poté na hřbitov, kde přítomní uctili padlé minutou ticha.

Poslední zastavení bylo v Ratajích za kostelem, kde Marek Zezula přednesl slavnostní projev a přítomní se zapojili do diskuze ohledně II. světové války v Ratajích.

Příští rok v květnu uplyne 80 let od doby, kdy Rataje osvobodila rumunská armáda.

texty a foto: Jana Hlavinková

V MATEŘSKÉ ŠKOLE JEDEME DÁL

Předvánoční čas byl pro děti v mateřské škole ve znamení nemoci. Nemocnost nás v loňském roce dokonce připravila o vánoční besídku, na kterou jsme se poctivě připravovali. O to víc jsme se po vánočních prázdninách těšili, až se všichni sejdeme.

Příroda v zimním období spí a odpočívá. To však neplatí pro mateřskou školu. Jednou z metod vzdělávání je prožitkové učení, které umožňuje objevovat, komunikovat a dává prostor pro tvořivost a aktivitu. Na počátku roku jsme se jeli podívat, jak funguje velký orchestr v rámci programu „Pohádky z říše hudby“ Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín s názvem „Rozhádáný orchestr.“

Leden

Leden je také pravidelnou příležitostí navštívit mateřskou školu v rámci Dne otevřených dveří. V loňském roce jsme rodiče požádali o pomoc s výzdobou školy ke Dni otevřených dveří. Letos měli rodiče a děti navštívit „Severní a jižní pól.“ Výzdoba školy, která vznikla ve spolupráci s rodiči byla rozmanitá a velmi kreativní. Všem dětem i rodičům posíláme velké poděkování za rozmanitý svět plný tučňáků, Eskymáků a ledních medvědů.

Únor

Školní rok má své pravidelné aktivity a setkání. Mezi taková patří spolupráce se základní školou, rodiči a obecním úřadem. Únor byl na taková setkání a spolupráci bohatý. Jednou z pravidelných akcí je tradiční „Recitační dopoledne,“ kde děti mateřské školy a základní školy recitovaly básně, básničky i říkanky s rozmanitými tématy. Pravidelný karneval se letos uskutečnil napříč celou budovou naší školy. Princezny, princové, indiáni,

představitelé záchranných složek a zástupci nadpřirozených bytostí proudily mateřskou i základní školou, soutěžily, sportovaly a plnily úkoly. Děti rády objevují, sledují přírodní jevy, děje, živočichy. Počasí těmto aktivitám letos přeje, a tak navštěvujeme probouzející se přírodu v rámci pravidelných vycházek.

Březen

Letošní jarní čas v mateřské škole je věnován dramatizaci příběhů, divadlu a tanci. Divadelní setkání začala v rámci činností přímo v mateřské škole. Děti si připravovaly známé pohádky a jejich dramatizaci. V rámci dopoledne se děti měnily v herce a svým kamarádům hrály pohádky „O Bululínkovi, Červené Karkulce, Boudo budko, O třech prasátkách.“ Na začátku března jsme se pak jeli podívat na příběh Z ostrova Čičidžuma, který nastudovala Divadelní Scéna Zlín a přijela s představením do nedalekých Zdounek. Maňáskové Divadlo Šikulka přijelo naopak za námi do mateřské

školy a představilo dětem tři krátké příběhy. Březen je měsíc knih. Knihy jsou a všichni doufáme, že ještě dlouho budou, zdrojem informací, prožitku a relaxace. Starší děti se vydaly do knihovny ve Zdounkách, kde je paní knihovnice hravou formou seznámila s různými druhy knih. Díky zápůjčce jsme si některé příběhy četli během chvilky před spaním.

Velikonoce

Jarní svátky letos přišly brzy, jsou bohaté na tradice a těmi nejbližšími byly Velikonoce. Symboly velikonočního období, různorodé zvyklosti v jednotlivých obcích a čas trávený v rodinách, jsou bohatou studnicí prožitků a zážitků, které si děti v rámci kolektivu sdělují. Mají možnost se s nimi prakticky seznámit a díky aktivitám (klapotání, hrkotání, koledování) i prožít. Covidové období nám přineslo školní tradici zdobení truhlíku velikonočními symboly ve spolupráci s dětmi a rodiči. Letošní velikonoční výzva byla odlišná, rodiče i děti tvořili symboly velikonočního času dle vlastní fantazie a výsledek byl velmi pěkný. Hotové výtvořky si rodiče i děti mohli prohlédnout v prostorách školy.

Duben

Měsíc duben je ve znamení zápisu do základní školy. Také naši předškoláci se na něj aktivně připravují a do školy se většina již velmi těší. Jedna z klíčových kompetencí dětí, které by dítě opouštějící předškolní věk mělo mít, je přehled o své rodině, samostatnost a schopnost reagovat v denních situacích. Důležitá je znalost rozlišování dobrého a zlého, schopnost spolupracovat s kamarádem a orientovat se v prostředí, ve kterém žijí. Je dokázáno, že člověk si nejlépe zapamatuje to, co sám prožije. Díky přínosné spolupráci s rodiči a přáteli školy jsou možnosti praktických prožitků v mateřské škole velmi bohaté. Musíme poděkovat všem rodičům, kteří nám pomáhají děti seznamovat s jejich profesemi. Díky tomu si děti mohou vyzkoušet různé nářadí. Kalendář aktivit je do konce školního roku zaplněný. A my se svůj program s mottem „Děti, objevují velký svět hrou a aktivní činností“ snažíme plnit v co největší míře.

text: Jana Hrušková

V RATAJÍCH JE AKTIVNÍ ŠKOLA, KTERÁ DODRŽUJE ZVYKY A TRADICE

Předvánoční čas jsme veřejnosti zpřijemlili jarmarkem a slavnostním rozsvěcením vánočního stromu. Tentokrát jsme více spolupracovali s obcí, která nám poskytla novou plochu v Ratajích u dětského hřiště a rozbila stan pro prodej výrobků dětí a sponzorů. Prostor nám vyhovoval mnohem více než ten předchozí stísněný před školou. Bylo zde více místa nejen pro prodej, ale i pro pěkné vystoupení dětí a žáků školy. Pro velkou spokojenost nejen pedagogů, ale doufám, že i veřejnosti, budeme akci opakovat na stejném místě i letos. Děkuji obci za poskytnuté prostory a stan, paní učitelkám za úsilí při prodeji a organizaci a Lukáši Frkalovi za technické zázemí. Moc děkuji všem sponzorům, kteří opravdu předčili naše očekávání. Díky nim jsme zbylé výrobky mohli prodávat i na vánočním jarmarku v Kroměříži a před místním obchodem v Ratajích. V prodejním stánku se vystřídala většina paní učitelek. Díky těmto aktivitám si škola vydělala nemalý finanční obnos, kterým částečně pokryla výdaje na dotykovou tabuli do naší jedné třídy. Radost žáků z nové digitální pomůcky je obrovská.

Jsmo Aktivní škola

Nový rok jsme přivítali certifikátem Aktivní škola, který jsme získali na základě zakoupení a využívání licence www.proskoly.cz. Zde se mohou žáci i jejich rodiče jednak zapojit do sociometrie (vyjádřit svůj názor), ale hlavně netradičními úkoly získat různá ocenění splněním úkolů z dopravní výchovy, vyzkoušet si paměťové testy, testy dětských schopností, úkoly z matematiky, informatiky, čtenářské gramotnosti, anglického jazyka, získají povědomí o internetové bezpečnosti a mnoho dalšího zajímavého.

Den otevřených dveří a výstava

Každoročně v lednu se škola otevírá široké veřejnosti. Den otevřených dveří zval na prohlídku školy, aby se lidé přišli podívat do vyučování, prohlédnout si prezentaci kroužků a odpoledne jsme uspořádali besedu pro rodiče předškoláků o školní zralosti, kterou vedla paní ředitelka. Den vyvrcholil výstavou výrobků rodičů a dětí na téma Severní a Jižní pól.

Výlety za kulturou

V lednu jsme se zaměřili na kulturu a rozhodli se navštívit výchovný koncert ve Zlíně. Filharmonie Bohuslava Martinů zábavnou formou ukázala, z čeho se skládá takové hudební těleso, a jak pomocí pohádky dětem přiblížit některé známé skladby hudebních velikánů. Na konec prvního pololetí očekávali vysvědčení hlavně prvňáčci. Všichni se ale těšili na filmové představení v Kroměříži, které bylo odměnou za snahu.

Hrajeme si s příslovími

Školní rok se překlopil do své druhé poloviny. Děti netrpělivě očekávaly zahájení výuky plavání v Kroměříži. Každoročně v rámci tělesné výchovy absolvují 10 lekcí. Poté se už nezapřítelně blížily jarní

prázdniny. S chutí do toho a půl je hotovo – přísloví pravdivé a ze života. Moudrost přísloví razí i paní učitelky, některá z nich máme i na zdi chodby. Vždyť již od první třídy se děti seznamují s různými příslovími hravou formou.

Velikonoční přípravy a tradice

Únor a březen proběhl ve znamení oslav přicházejících jarních svátků. Navštívili jsme Muzeum v Kroměříži, kde jsme si osvěžili vědomosti o velikonočních tradicích a vyrobili si zápichy do květináčů. Ve škole jsme uspořádali recitační soutěž s jarní tematikou a literární soutěž „Řekni mi, co čteš“ k připomenutí března jako měsíce knihy. Před velikonočními prázdninami jsme se vydali do obce klapotat a přivítat jaro. Naši žáci si připravili krásné pásmo a určitě potěšili nejednoho obyvatele vesnice pestrými říkankami a písničkami.

Odpoledne s Andersenem

Ani ve školní družině se nezahlál. Mají zde tolik činností, že by nám na to nestačilo místo ve zpravodaji. Určitě ale sledujte naše webové stránky www.skolarataje.cz, kde uvidíte spoustu fotografií a infor-

mací nejen z těchto akcí. Jedna z těch posledních zajímavých činností bylo odpoledne s Andersenem. Paní vychovatelky připravily dětem zajímavý a pestrý program až do večerních hodin. Odpoledne bylo zaměřeno na čtenářskou gramotnost. Děti se zábavnou formou seznamovaly s dětskou literaturou prostřednictvím kvízů, křížovek, omalovánek a dokonce si upekly typické dánské pečivo. Všem moc chutnalo, děti si braly recept i domů. Škodu měli ti, kteří nepřišli a slyšeli jen z vyprávění, jak si to všichni zúčastnění užili.

Rozvíjíme čtenářskou gramotnost

Čtenářskou gramotnost chápeme jako jednu ze základních dovedností člověka, kterou učíme děti od nejútlejšího věku. Není to jen umění číst a přečíst, ale hlavně umět porozumět různým typům textu vztahujícím se k různým situacím. A to je dovednost, kterou potřebujeme celý život. V rámci projektu Čtenářská gramotnost se rozvíjí i celoroční spolupráce nejmladších žáků – prvňáčků a dětí mateřské školy. Navzájem se navštěvujeme, využíváme nových technologií – dotykových tabulí a rozvíjíme kompetence dětí i žáků, naposledy na téma smysly člověka. Děti i žáci se na setkání vždy moc těší. Nejen, že ukáží, co se naučili, ale i na vzájemné setkání.

Dalo by se napsat mnoho dalšího, vždyť škola není jen o nějakém memorování pouček, ale i o získání důležitých kompetencí do života. A ty právě posilujeme různými akcemi, zpestřujeme výuku a snažíme se, aby naši žáci vzpomínali na naši školu jako na tu, co jim dala základ do života.

text: Lenka Tunker

UKLIÐME ČESKO, A ŽE V RATAJÍCH BYLO CO UKLÍZET

Krásné prostředí našich obcí tvoří nejen posekané trávníky na úroveň několika centimetrů, či chodníky v obci bez známek plevele, ale také okolí mimo zastavěnou část, kam nejen dnes vyrážíme na procházky či relaxaci do přírody. Vedení obce není lhostejné, jak okolní příroda vypadá, a tak se rozhodlo, že se i Rataje zapojí do celonárodní akce Uklidme Česko 2024. A opravdu bylo, a myslím, že i v následujících letech také ještě bude co uklízet, jak dokládají přiložené fotografie. Děkujeme všem občanům, kteří se aktivně zapojili, dále těm, kteří neváhali zapojit vlastní svozovou techniku a také našim složkám – hasičům a fotbalistům, kteří odvedli kus pořádné

práce. V letošním roce jsme se zaměřili za lokalitu Sekaniňák a Havlák. Právě lokalita Sekaniňák s odbahněným rybníkem a dokončujícími úpravami okolí by se měla stát důstojným místem, doplněná lavičkami k odpočinku. Na konci letošní akce padaly návrhy, kam vyrazit na úklid příště, takže za rok se budeme těšit, že uděláme zase nějaký ten kus okolí uklizenější a pěknější.

text: Pavel Opatrný
foto: archiv účastníků

NA OBECNÍ PLES PŘIŠEL REKORDNÍ POČET LIDÍ, CEN V TOMBOLE BYLO NEJVÍC ZA POSLEDNÍ ROKY

Po vánočních svátcích a masopustu se všichni těší na Obecní ples. Letos se pořadatelé, obci Rataje, podařilo vyprodat sál do posledního místa a sehnat rekordní počet cen do tomboly. To znamená, že téměř každý si něco odnesl domů.

Zvýšený zájem o ratajský ples nastal v důsledku toho, že obec letos poprvé prodávala lístky v předprodeji i s místenkou. Návštěvníci, kteří si na obci zarezervovali stůl včas, si mohli vybrat, kde chtějí sedět a nehrozilo, že by na ně zůstalo místo u dveří, kde protahuje, nebo odkud je špatně vidět na parket. Plesu se díky místenkám zúčastnilo 165 místních i přespolních, kteří si přišli zatancovat na, v Ratajích dobře známou, skupinu Gaudeon. Večer zpestřilo vystoupení kroměřížských mažoretek INFINITY a k občerstvení byly chlebičky a koláčky.

Cen se v tombole sešlo rekordních 134 a už během večera mohli účastníci plesu obhlížet, co by si rádi odnesli domů. Pak stačilo koupit si los a doufat, že číslo na lístku bude stejné s tím na ceně.

Bohatá tombola by se neuskutečnila bez štědrých dárců a sponzorů, kterým obec velmi děkuje.

„Věřím, že lidé přišli po covidové pauze plesům opět na chuť, a že se i v příštím roce sejdem ve stejné hojném počtu. Ještě jednou děkuji všem dárcům a sponzorům, jejichž dary udělaly radost spoustě lidem,“ poděkoval starosta Marek Zezula.

text: Jana Hlavinková
foto: Ivana Machová

V DUBNU SE VÍTALA TŘI DĚTÁTKA

Narození dítěte je jeden z nejdůležitějších životních milníků. Malé miminko změní život nejen rodičům, ale celé rodině. Okolo něj se v jeho prvních měsících i letech života točí celý svět rodičů.

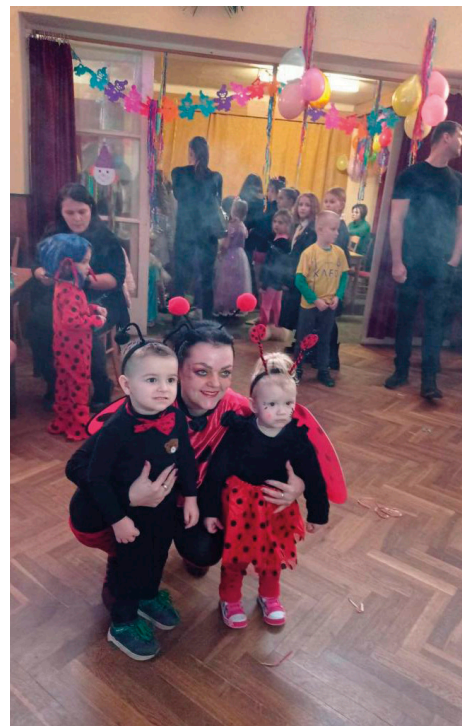
Každý nový malý občanek je srdečně vítán i do života v obci, a proto Rataje dodržují tradici Vítání občánků. Pozvou se rodiče, jejich miminka i širší rodina, aby si společně užili slavnostní chvíle.

Přítomné přivítal starosta Marek Zezula se zástupkyněmi Sboru pro občanské záležitosti Janou Hoškovou a Lenkou Sucharski. Přišly i místní děti, které spolu s paní učitelkou zazpívaly a starosta přednesl slavnostní řeč. Maminky dostaly z rukou starosty kytičku, pro děťátko hračku a v obálce finanční příspěvek pro miminko. Rodiče se podepsali do pamětní knihy a všichni se společně vyfotili u kolébky.

text: Jana Hlavinková
foto: Ivana Machová

ÚNOROVÉ ŠIBŘINKY BYLY PLNÉ MASEK, SOUTĚŽÍ I SLADKOSTÍ

Co děti unaví víc než celé odpoledne v pohybu, které mohou strávit se svými sourozenci a kamarády. Navíc děti jsou přirozeně soutěživé, rády se parádí a předvádí a Šibřinky byly ideální příležitostí, kde mohly popustit uzdu fantazii i temperamentu.

Dětské Šibřinky byly opět plné soutěží, her, písniček a zábavy. V Kulturním domě v Ratajích se to jen hemžilo malými i většími dětmi, které přišly v doprovodu rodičů a prarodičů v krás-

ných karnevalových maskách.

U holčiček převládaly princezny a víly, u kluků zase hrdinové a komiksové postavičky. Členové dobrovolných hasičů Rataje vymysleli zábavné soutěže a hry, a také sál krásně vyzdobili. Děti při soutěžích ukázaly svou zručnost, rychlost a schopnost týmové práce. Do soutěží se zapojili i rodiče, prarodiče a společně si užili příjemné rodinné chvíle. Děti za splnění úkolů dostávaly drobné dárečky a sladkosti. I po soutěžení měly

děti stále dost energie a vesele tancovaly. I když se sálem ozývala hlasitá hudba, v družném hovoru se bavili i rodiče. Děti se velmi těšily i na tombolu, která byla plná krásných dárečků.

Šibřinky jsou ideální příležitostí, kde se děti mohou vyřádit, pobavit se, zatancovat si, proměnit se v pohádkové postavičky a vyzkoušet si své schopnosti, rychlost a představivost. Všichni už se těší na příští rok.

text: Jana Hlavinková

DÍKY RATAJSKÝM HASIČŮM SE DĚTI MOHLY BAVIT NA KARNEVALE, DOSPĚLÍ S MEDVĚDEM

Všechny lednové soboty, mnohdy i pátky nám zabíraly výroční valné hromady hasičských sborů lutopeckého okrsku. Všechny sbory ve svých ročních zprávách shrnuly celoroční činnost sborů a jednotky předkládaly zprávu o výjezdech. Ze zpráv o činnosti bylo zřejmé, že se hasiči v obcích podílí na většině kulturních akcích pro děti i dospělé.

Rej karnevalových masek

Dětské šibřinky jsou první v řadě celoročních akcí pořádaných hasiči. Sobotní odpoledne patřilo princeznám, berušským a broučkům, kostlivcům, čarodějům a čarodějkám, postavičkám ze Star Wars, čarovala tu i Hermiona, svou nešikovnost předvedl Pat a Mat a bylo mnoho dalších krásných masek. Celé odpoledne probíhaly soutěže a hry, které tradičně pro děti připravuje Lukáš Frkal za asistence Soňky, Káji, Aničky a Denči. Za svou snahu si děti zasloužily sladkou odměnu. Během akce se děti i dospělí mohli zkrášlit v koutku s malováním na obličej a v kole štěstí na děti čekalo mnoho krásných cen. Hlavní atrakcí byla letos bublinková show. Za půjčení

bublinkovače děkujeme panu Opatrnému a panu Tvrdému. I letos nám karneval zpestřily mažoretky Infinity.

Vodění medvěda

Hned další sobota patřila masopustu. V průvodu s medvědem jste mohli potkat cikánky, Obelixe, kominíka, krále a královnu, Teletubbies, Shreka, postavičku z Harryho Pottera, Jeptišky, ratajského vodníka a mnoho dalších zdařilých masek. Obyvatelé Rataj a Popovic si pro nás připravili tradičně skvělé občerstvení.

Mladí hasiči

I v letošním roce každý pátek pokračuje kroužek mladých hasičů. Děti se učí topografické značky, uzly, zdravotvědu, seznamují se s hasičskými přístroji, jejich použitím a využitím. Hned jak se počasí ustálí, začnou trénovat požární útok na hřišti.

Děkujeme za přízeň a těšíme se na shledanou při dalších hasičských akcích.

text: Martina Sedláčková

ZIMA Z OBCE SE VYHNALA PÁLENÍM ČARODĚJNIC, POSTAVIL SE MÁJ

Při pálení čarodějnic a stavění máje byla velká legrace. Pořadatelé z řad místních spolků a zastupitelů připravili na hřišti v Ratajích spoustu soutěží a zábavných úkolů pro malé i velké.

A že šlo o pálení čarodějnic nebylo pochyb, protože se jich na hřiště slétlo hned několik. Malých, velkých a více či méně strašidelných.

Na hřišti byly rozestavěné stany a pod nimi lavičky, aby se návštěvníci mohli pohodlně usadit. Dlouho ale na místech nevydrželi, protože rodiče s dětmi dostali společný úkol. Nejmenší se posadili do koleček a rodiče se s nimi museli co nejrychleji dostat do cíle. Sem tam se to neobešlo bez menšího karambolu, ale svůj účel to splnilo. Všichni zapomněli na starosti a dobře se bavili.

Jak se začalo stmívat, děti se těšily na ohňovou vatru s pečlivě seskládaného dřeva do tvaru pyramidy. Se dřevem vzplála i čarodějnice a místní tak vyhnali zimu ze vsi.

Po západu slunce se konala další soutěž, tentokrát skákání v pytli, kterého se s chutí zúčastnili i tatínci.

Po pálení čarodějnic přišlo na řadu stavění máje. Místní ženy a děti májku ozdobily pentlemi a muži těžký kmen postavili, aby po dobu celého května strážila obec.

text: Jana Hlavinková
foto: Ivana Machová

ŠTĚSTÍ ZEMĚDĚLCŮ SE NIKDY NEOPAKUJE DVAKRÁT

Štěstí, co je štěstí, muška jenom zlatá... Dané pořekadlo platí v zemědělství na 100 %. A jsou situace, které se neopakují. Na konci loňského roku jsme sklízeli cukrovku na samé hraně možností – za mrazu, ve sněhu a poměrně těžkém kopcovitém terénu, na poli za záhumenkami, na Sobělsku.

Letos tomu bude 40 let, kdy jsem po škole a po povinné vojenské službě začal pracovat v zemědělském provozu. Za celou dlouhou dobu si nepamatuji, abychom vyorávali cukrovou řepu ve sněhu. Možná, že si mnohý čtenář okamžitě klade otázku: „Co ti zemědělci vyváděli a dělali takové psí kusy, že sklizeň cukrovky nechali až na poslední chvíli a dostali se do takové extrémní situace?“

Cukrová řepa je ze všech plodin, které pěstujeme, nejvýnosnější, ale také nejnáročnější a nejsložitější. Už od zasetí začínají komplikace.

Od té doby přemýšlíme, jestli budou na jaře přízemní mrazíky, jestli se objeví škůdci, které nelze likvidovat přípravky na ochranu rostlin a podobně. Vzcházející cukrovka je totiž velmi citlivá na přízemní mráz, a protože se seje na konečnou vzdálenost, jakákoliv ztráta, byť i několika rostlinek, znamená významné snížení výnosu. A přitom hranice rentability pěstování cukrové řepy je dnes kolem 75–80 t/ha. V současnosti se plodina sklízí specializovanými firmami, které provozují drahé sklizňové stroje. Také díky tomu dosahujeme takových výsledků. Výnosy, které by mnohý pamětník považoval za sci-fi, protože ještě před 30 lety se běžně sklízelo 40 t/ha. Cukrovka pochází z přímořských oblastí Evropy a k dosažení dobrých výsledků a cukrnatosti potřebuje co nejdéle vegetační dobu. A to je to, o čem tu běží. Loni na podzim, v říjnu a na začátku

listopadu, byly výborné podmínky, cukrovka přirůstala a zvyšovala cukrnatost. Velcí pěstitelé zdržovali termíny plánované sklizně, měli přednostně zajištěné vyorávací stroje, a tím nás, menší, dostali do problémů. Vznikla situace, kdy bylo velmi těžké až skoro nepravděpodobné sklízet řepu z pole. Jen dva, tři dny, kdy nasněžilo a zamrzlo, a kdy se řepa dala konečně vyorat. Stalo se tak 4. 12. – 6. 12. do třetí hodiny ranní. Před tím bylo bláto a půda po vyorání zase rozmrzla. Pokud by se sklizeň v tak krátkém čase nestihla, zůstala by cukrovka v zemi do jara. Měli jsme velké štěstí, které se nikdy neopakuje. Po těchto zkušenostech máme, my zemědělci, stále větší a větší obavy, co nás čeká. Když vidíme, že třesně a šeříky kvetou letos o měsíc dříve.....Je to normální?

text: Josef Sedláček

DĚTI ZE ŠKOLKY I ŠKOLY DALY VŠEM MAMINKÁM A BABIČKÁM DÁREK

“Slyšte, slyšte novinky – máme tu dnes maminky. Maminky i babičky, poslechnou si básničky.” Tak 10. května v Kulturním domě v Ratajích začala besídka ke Dni matek, kterou zahájily děti z mateřské školy ze třídy Berušek. Poctivá a pilná příprava byla znát, a tak děti hned pokračovaly v oznámení, co vše dělá každá máma, a co zvládne velký táta. Mladší děti ze třídy Sluníčka se pro tuto chvíli změnily ve strašidla a předaly nejen maminkám dárek v podobě písničky a tanečku. Letošní kytička pro maminky byla hodně hudební a taneční. Třída Berušek si zatančila s Večerníčkem polštářkovo-pochodový tanec. Kroužek Veselé zpívání předvedl, že zpívat umí a také, že veselé zpívání rozhodně všechny smutky zahání.

Básničku „Mamince“ předaly jako dárek žáci 1. a 3. ročníku základní školy. Následně je vystřídal 2. a 4. ročník s tanečním vystoupením Jerusalema. Rytmickou ochutnávku si připravil také taneční kroužek Hip-hop a jako třesničku na dortu si taneční vystoupení pod názvem Timber připravil 3. a 5. ročník. Jejich emotivní poděkování natočené dronem na hřišti za školou dohnalo nejen maminky k slzám. Pozadu však nezůstali ani nejmladší školáci, když si pod vedením paní ředitelky nacvičili veršovanou pohádku O perníkové chaloupce v netradiční úpravě.

Pro maminky s láskou

Důkazem toho, že společná práce děti baví, byly společné písně, a to jak žáků základní ško-

ly, tak i závěrečná píseň všech dětí a žáků školy. Všem vystupujícím patří velký obdiv za to, co se naučili. Velké poděkování patří paní učitelkám a asistentkám, které se podílely na nácvičce a přípravě vystoupení. Zvlášť děkujeme panu Lukáši Frkalovi za obětavost při zajišťování technického zázemí a v neposlední řadě také starostovi Markovi Zezulovi a vedení obce za 120 růží pro maminky.

Věříme, že se besídka líbila hlavně všem maminkám. Děti tak milým způsobem předaly dárek a vyjádřily jim své díky za jejich péči a lásku.

text: Lenka Tunker a Jana Hrušková

Ratajský zpravodaj (Obec Rataje - obecní zpravodaj), periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 3x ročně.

Vydavatel a místo vydání: Obec Rataje, Rataje 139, 768 12 Rataje, IČO: 00287679, www.rataje.cz

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 19562. **Náklad:** 450 kusů. **Datum vydání:** 24. 5. 2024.

Redaktor, editor: Jana Hlavinková, jhlavinkova@seznam.cz, **grafika a DTP:** Monika Váľková. **Jazyková korektura:** Mgr. Veronika Obdržáľková.

Tisk: Tiskárna KATOS, s. r. o. **Foto:** Ivana Machová, Marek Zezulá, Jana Hlavinková a archiv občanů a obce.